

Historiador nega l'existència de l'Escola de Sagres

Pestana Ramos: "No hi ha proves, tals com elements arqueològics o documents originals, que puguin provar l'existència d'una escola de Sagres"

L'escola de navegació en Sagres mai va existir, ja que només un mite construït pel fervor nacionalista de la historiografia portuguesa del període romàntic del segle XIX. La tesi és de l'historiador brasiler Fábio Pestana Ramos, en el seu últim llibre "Per mars mai navegats", resultat de dos anys de recerca en diferents biblioteques de Portugal i Brasil.

"No hi ha proves, tals com elements arqueològics o documents originals, que provin l'existència d'una escola de Sagres", va dir a l'agència Lusa l'historiador, nét de portuguesos de l'illa de Madeira. El Dr. Pestana Ramos va fer èmfasi en que la anomenada escola de Sagres, suposadament creada per l'Infant D. Henrique per a desenvolupar tecnologies nàutiques, es basen únicament en una font anglesa: "De fet, les cites es basen en un únic mapa d'un pirata anglès que registrà algunes construccions al Sagres de l'època, res a veure amb l'existència d'una escola de navegació", afirmà.

Al segle XIX, l'historiador portuguès Oliveira Martins, hauria utilitzat l'existència de Sagres "en la construcció romàntica d'una identitat portuguesa que incloïa un ampli domini de les tecnologies nàutiques". "De fet, existí només la introducció d'algunes disciplines nàutiques a l' Universitat de Lisboa per l'Infant D. Enric", va dir l'historiador.

Tesis ja defensada amb anterioritat

La tesi de l'inexistència de Sagres ja fou defensada també per l'historiador brasiler Thomaz Marcondes de Souza, el 1953, i el portuguès Luis de Albuquerque el 1990.

El llibre de l'historiador brasiler, encara sense previsió de llençament a Portugal, , aborda l'aventura de les navegacions a vela, i la motivació dels portuguesos a embarcar-se, la difícil vida en les travesses i l'arribada a l'Àfrica, Índia i Brasil.

Tempestes, boires i naufragis creaven un infern a bord, amb una lluita desesperada per la supervivència, i el desembarcament en territori desconegut també representava un gran perill.

L'historiador va assenyalar que era comú utilitzar nens als vaixells, atesa la manca de mà d'obra adulta, fins i tot per als treballs més pesats. Com eren un signe de mal auguri, les dones viatjaven disfressades d'homes, que no evitava el succès de violacions, sovint col·lectives. "Una dona a bord ha estat sempre un focus de tensió, causant grans inconvenients, enmig d'una majoria de tripulació d'homes, potser per això era considerat un símbol de la mala sort", va dir.

Moltes dones violades col·lectivament per un grup d'homes van ser declarades culpables del delictes d'incitació, i empresonades en bordells, poc després d'arribar al Brasil. "Per aquesta raó, moltes dones violades col·lectivament preferien no informar sobre el fet,

per a no córrer el risc de passar la resta de les seves vides tancades en un bordell", va dir.

La majoria dels embarcats satisfien els seus desitjos sexuals amb altres homes, en relacions consumades per la força o la jerarquia, la qual cosa exigia als més humils a satisfer els desitjos dels superiors.

Brasil no era l'imatge del paradís

L'historiador manté la tesi que, contràriament al que la historiografia tradicional, on Brasil es considerat com el "paradís, la terra d'oportunitats" pels portuguesos, afirma. "Brasil era un infern, un purgatori, on van ser enviats als exclosos de la societat portuguesa, com prostitutes, gitanos i esclaus que van escapar a la vida servil".

La visió d'un paradisiac Brasil també és part de la construcció històrica d'una identitat brasilera, un procés similar al que representa el mite de l'Escola de Sagres, a Portugal.

Per ser considerat un veritable purgatori, els portuguesos nascuts a Brasil, patien una gran discriminació al tornar a Portugal, principalment en els segles XVI i XVII. "Eren anomenats "reinol", una mena de ciutadà de la segona classe, cosa que no passà amb els portuguesos que nascuts a l'Àfrica, per exemple ", va comparar.

Molts mariners van aconseguir sobreviure al naufragi i van anar a viure entre els indígenes al començament de la colonització brasilera, malgrat les malalties tropicals, una de les principals preocupacions dels portuguesos.

La descoberta de Brasil, per Pedro Álvares Cabral desmentida

L'historiador també rebutja l'argument que Brasil va ser descobert per Pedro Álvares Cabral en 1500, a partir de l'anàlisi dels documents de l'època. "En la meua opinió hi ha una gran possibilitat que Brasil fos descobert per Bartolomeu Dias o un altre navegant portuguès, entre 1488 a 1497", afirma. "Aquest va ser un període d'intensa descoberta de les noves rutes marítimes, que no podien ser revelades per a que no caiguessin en mans d'anglesos o dels espanyols", va concloure.

Font:

<http://ultimahora.publico.clix.pt/noticia.aspx?id=1364441>
<http://xpofereis.blogspot.com/>